ఓ అభిమానీ! దూరం.. దూరం....!!

'లిఫ్ట్ అవుట్-ఆఫ్ ఆర్డర్'

—బోర్డు చూస్తూనే గతుకుమంది అపూర్వ.

ఒకటా...రెండా......ఏడు... ఏడంతస్తులు ఎక్కాలి. ఏడంతస్తుల మేడలో ఏడవ అంతస్తులో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు గాకుమారుడు...ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత...యువ రసిక జన మనోభిరామం ...కిరీటి,నామదేయుడు,

ఏడుకొండల వాడి దర్శనం కోసం ఏడుకొండలు ఎక్కినట్లు—ఎవ్వరికీ అందక ఎంతో ఎత్తుకి ఎకిగిపోయికూర్చున్న ఓ నా అభిమాన రచయితా—ఏడులక్షల కధిపతి కూతురైన ఈ అపూర్వ కూడా ఏడంతస్తులూ ఎక్కక తప్పదా, అని నవ్వుకుంటూ సణుక్కుంటూ, ఒక్కొక్క మెట్టే ఎక్కసాగింది. ఒక్కొక్క అంత

తులసి బాలకృష్ణ

స్తే గడుస్తున్న కొద్దీ ఆయాసం, ఆనందం అధిక మవసాగాయి...

...గత సంవత్సరంగా తమిద్దరి మధ్య ఉత్తరాలు సాగాయి. అతని ప్రతి రచన చదువగానే తను ఉత్తరం వ్రాసేది. నాలుగయిదు ఉత్తరాలకు ఒక్క జవాబు ఇస్తుండే వాడు. అక్షరాలు కూడా గబా గబా ఒరికేసి నట్లు, అలికేసి నట్లు వుండేవి. కాని అవే తన కళ్ళకిముత్యాలసరాలుగా అనుపడేవి. ప్రతి వుత్తరాన్ని వంద సార్లు చదివేది. మొదట్లో ఫ్రెండ్సుకి చూపించేది. లక్షాధికారి కూతురివి—కోటీశ్వరుడితో స్నేహం చెయ్యక పత్రికలో నవలలు వ్రాసుకునే ఓ సామాన్యుడితో స్నేహం ఏమిటి పిచ్చిదాన్లాగ" అని హేళన చేయడంతో, "ఇరవై నాలుగ్గంటలూ రాబోయే మొగుడి గురించిన ఆలోచన తప్పితే మరో ఆలోచన లేని మీకు భావుకత అంటే ఏంతెలుస్తుందేమొద్దుల్లారా" అని వాళ్ళమాటల్ని కొట్టిపారేసి, ఉత్తరాలనన్నిండినీఅతిజాగ్రత్తగాపెట్టెలో దాచిపెట్టింది. ఇప్పుడు...కిరీటి ని కలుసుకునేందుకుఈవూరు వెళ్తున్నానని చెప్పినప్పుడు తండ్రి ఆశ్చర్యపోయాడు. అందులో ఒంటరిగా .పొరుగూరు. .ఒక పురుషుడిని కలుసుకోవడానికి.....“మంచిది కాదేమోనమ్మా' అన్నాడు. “నాన్నా — డబ్బులోనే కాక సంస్కారంలో కూడా మనం కొంచెం ఎత్తులోనే వున్నామని అందరితో బాటే నేనూ అనుకుంటున్నాను. అలాగే నేను కలుసుకో బోయే కిరీటి అనబడే పురుషుడు...సంస్కారమున్న పురుషులందు పుణ్యాపురుషుడు అని నమ్ముతున్నా. ఇరవై సంవత్సరాల వయస్సూ, వయస్సుకి మించిన సాహసం, ఆలోచనా శక్తి వున్న నేను నిస్సంకోచంగా

వచ్చొచ్చనుకుంటున్నా" —కాదనలేకపోయాడు తండ్రి రెండువేల రూపాయలు ఆమె బ్యాగులో పెట్టి, జాగ్రత్తగా బంగారు తల్లీ! ఒకటి, తప్పితే రెండు రోజుల్లో బయలుదేరి వచ్చేయాలి వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తూంటాను నేను ఇంకా ఏమైనా డబ్బు అవసరం అయితే... ఇదుగో ఈ అడ్రస్సులు దగ్గరుంచుకో. వీళ్ళలో ఎవ్వరింట్లో అయినా నువ్వు బస చెయ్యొచ్చు ఎంతడబ్బు కావలిస్తే అంతా తీసుకోవచ్చు" అన్నాడు. నవ్వుతూ, తల వూపి, బయల్దేరింది తను. హోటల్ నాగార్జున లో రూం తీసుకుని, రిఫ్రెష్ అయి తన అభిమాన రచయిత దర్శనార్థం ఉరకలు పరుగులుగా వచ్చేసింది సాహసమంటే చిన్నప్పట్నుంచీ తనకిష్టం సాహసకార్యం ఒంటరిగా చెయ్యడమంటే మరీ ఇష్టం తండ్రి చెప్పినట్లు అతనిచ్చిన అడ్రస్సు ఇళ్ళల్లో బసచేస్తే తనని ఒక్క నిముషం కూడా వాళ్ళు ఒంటరిగా వదలక అతి మర్యాదలతో విసిగించి వదుల్తారు

ఏడవ అంతస్తుకి చేరుకుంది అపూర్వ

"అమ్మయ్య" అనుకుంది

గుమ్మం వద్దే నిలబడి హాలు లోపలకి చూసింది ఒక్కటొక్కటిగా వైరుపర్సు మీద నడిచినట్లు ఆడ, మగ తలలు తనవైపు తిరిగి కదలకుండా అలాగే నిలిచి పోతున్నాయి అంతమంది తనవైపు చూస్తుండటంతో సిగ్గు, బిడియం కమ్మేసాయి అపూర్వని. గుండెలు కూడ వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి పెదాలు తడారి పోతున్నా నెమ్మదిగా అడుగులు వేసి ఒక ఎంప్లాయీని "ఎక్స్‌క్యూజ్‌మి..రచయిత కిరీటి గారు." అని అడుగుతుండగనే, అతను చటుక్కున లేచి నిలబడి, కుడి వైపుకి చెయ్యి పొడుగ్గా చాపి చూపిస్తూ, "తిన్నగా వెళ్ళి, ఆ ఎడ్లో బోర్డు కనిపిస్తోంది చూశారా. అక్కడ రైట్‌కి టర్న్ అవగానే ఎదురుగా కూర్చుని వుంటాడు" అన్నాడు చిరునవ్వుతో "థేంక్స్" అంది మర్యాదిగా, ముందుకు కదుల్తూ

అతను త్వరపడి గొంతు సవరించుకుంటూ, "ఎ..య్యోక్సు క్యూజ్ మి" అన్నాడు

ఆగి, అతని ముఖంలోకి చూసింది. "మే ఐ నో యువర్ గుడ్ నేమ్ ప్లీజ్" అన్నాడు, సేమియా పాయసం సేవిస్తున్నంత సరదాగా నవ్వుతూ, నిటారుగా బోర విరుచుకు షోగ్గా నిలబడి

మిగిలిన వాళ్ళు ఇద్దరు ముగ్గురు చెవులు రిక్కించి, కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు. తన వైపు.

"ఐథింక్ ఇటిజ్ నాట్ దట్ నెససరీ యునో" అని నోటితో నవ్వుతూ జవాబిచ్చి, నొసటితో వెక్కిరించి ముందుకు కదిలింది.

దెబ్బతిన్నట్టుగా కూలబడ్డాడు అతగాడు.

ఎప్పట్నుంచో అతగాడ్ని ఆకర్షించాలని ప్రయత్నించి ఫెయిలయిన ఎంప్లాయీ కనక మహాలక్ష్మి 'కిసిక్... కిసిక్' మని నవ్వింది.

ఇంక ఇటూ అటూ వెతుక్కోవలసిన అవసరం లేదు కాబట్టి, తిన్నగా నడవసాగింది అపూర్వ. అనేక కళ్ళు ఆమె అందాన్ని దోసిళ్ళతో జుర్రుకుంటున్నాయి. కొన్ని ఆడకళ్ళు ఆమె వైపు అసూయగాను, మగవాళ్ళ వైపు గుర్రు

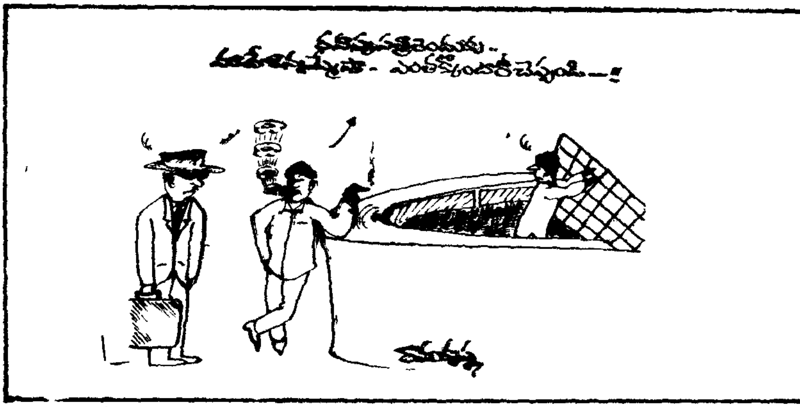

గాను చూస్తూన్నాయి—

'మిస్ ఇండియా' పోటీకి నిలిచే కొంతల శరీర సౌష్టవం కాదు అపూర్వది. ఆమె శరీరపు వంపులు చూపరులను రెచ్చగొట్టవు. ఆమె కళ్ళు కైపెక్కించవు కాని, ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూంటే పారిజాతపు చెండు పకపక నవ్వుతున్నట్లుంటుంది. ముద్ద బంతిపూలు గుంపుగా గుసగుసలు పోతున్నట్లుంది. ముద్ద మందారం ముసిముసి నవ్వులు చిందిస్తున్నట్లుంది...తుమ్మెదలు బారులు తీర్చినట్లు పీకైన ఉంగరాల జుత్తు, పాలరాతి ఫలకంలాంటి ఫాల భాగం మధ్యలో సంధ్యా సమయపు సూర్యబింబం లాంటి ఎర్రటి బొట్టు, మెత్తటి నెమిలి పింఛం వంటి కనుబొమల క్రింద చంచలించే చురుకయిన కాటుక కళ్ళు సంపెంగ పూవులాంటి నాసిక క్రింద మందార మొగ్గలాంటి చిన్నపెదవులు, ముద్దొచ్చే అరటి పూవులో లింగంలాంటి చుబుకం, ...భావుకత వున్న చూపరులు దృష్టిని తృప్తి పరచి యింక క్రిందకు సాగనియ్యవు—

ఎల్లో బోర్డుని చేరుతూనే కుడి వైపుకి తిరిగి... నిలబడి పోయింది అపూర్వ అడుగులో అడుగు పడుతోంది తడబడుతూ. పెదవులు కొద్దిగా వణకుతున్నాయి. శంఖంలాంటి కంఠం చుట్టూ చిరుచెమట పొటమరిస్తోంది —తలవంచుకుని ఆఫీసు పని చేసుకుంటున్నాడు కిరీటి సీరియస్‌గా.

అతన్ని గతంలో తనెప్పుడూ చూడ లేదుగానీ-అతనే అయ్యుండాలి కారణం -ఒకటి-అతనెవరో చెప్పింది ఈ సీటే నని. రెండు-అతనొక్కడు తప్ప మిగిలిన అందరూ తనని మింగేసేలా. ఎప్పుడూ ఆడదాన్నే చూడని వాళ్ళల్లా చూస్తున్నారు అతనుకూడ అందరితో బాటే మొదట తనవైపు చూసివుంటాడు కాని, అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వక, రేకితనం చూపించక, తలవంచుకుని తన పని తను చేసుకుంటున్నాడు ఒకసారి లెటర్‌లో ఫోటో పంపించమనిఎంతగానో బ్రతిమ లాడుతూ వ్రాస్తే, నలల పిల్ల వాడుగా ఒంటిమీద నూలు పోగు కూడా

లేకుండా తీయించుకున్నప్పటి ఫోటో పంపించాడు-కొంటె వాడు తనని అపార్థం చేసుకోని ఆడపిల్లల దగ్గరజోక్ వెయ్యడమే సంస్కారమున్న మగవారి లక్షణం అందరు ఆడవాళ్ళతోనూ ఒక్కలాగే ప్రవర్తించేవాడు తన వెకిలి తనాన్ని బయట పెట్టుకుంటాడు...కాబట్టి ఇతను తనని క్రొత్త మనిషిగా భావించి, పట్టించుకో లేదు—

"నమస్తే కిరీటిగారు"గొంతుపెగల్చు కుని, వీణ మీటినట్లు పలికింది.

-ఉలిక్కిపడి తలెత్తాడు కిరీటి."న...న్నమస్తే"

"నా పేరు అపూర్వ. మద్రాసు నుంచి వస్తున్నాను."

కిరీటి కనురెప్పలు అరమూత పడ్డాయి భ్రుకుటి ముడి పడింది.

"ఎక్కడో నా పేరు విన్నట్లు గానే అనిపిస్తోంది గాని గుర్తుకు రావడం లేదు కదూ నేను మీ వేలాదిమంది అభిమానుల్లో ఒకరిని. అందరిలోకి నేనే ముఖ్యురాలనని సంబరపడిపోయే అల్ప సంతోషిని"

—గుర్తొచ్చింది కిరీటికి. ముఖం శ్రమేపీ విచ్చుకుంది.

"ఓ మీరా సోసర్ప్రయిజింగ్?!వస్తున్నట్లుగా వుత్తరమయినా వ్రాయకుండా వచ్చేశారే కూర్చోండి" అంటూ చుట్టూ చూసాడు ఖాళీ కుర్చీకోసం. ఖాళీ కుర్చీ లేవు ఇబ్బందిగా కలియ జూస్తున్నాడు కిరీటి "మరేం ఫరవాలేదండీ-నేను నిల బడతా" అంది అపూర్వ. అబ్బెబ్బే-భలే వారే..."అంటూండగా కిరీటి చూపు పది గజాల దూరంలో ఒక టేబుల్ దగ్గర వున్న ఖాళీ కుర్చీ మీద పడింది. "వన్ మినిట్.." అని, అపూర్వ వద్దంటున్నా వినిపించుకోకుండ ఆకుర్చీ కోసం వెళ్ళాడు కిరీటి.

"ఇంతటి రచయిత కోసం ఎవరు తెరిపి లేకుండా విజిటర్స్ వస్తారని తెలియదా? చుట్టూ పది కుర్చీలు వేయించి ఓ ఫ్యానుని కేవలం ఇతని కోసం నియమించాలని తెలియదా ఈ అఫీసు మేనేజిమెంటు వెధవలకి" అని తిట్టుకుంది. కిరీటి కుర్చీ స్వయంగా తీసుకు వస్తూండగా అతనిని నఖశిఖ పర్యంతం గమనించింది-సామాన్యమయిన ఒడ్డు, పొడుగు, శరీర ఛాయ. విశాల ఫాల భాగానికి పైభాగాన సముద్రకెరటాల్లాంటి నల్లటి జుత్తు కొంచెం దట్టమయిన కను బొమల కింద లోతుగా చురుకయిన పెద్ద కళ్ళు, పౌరుషానికి, పట్టుదలకీ చిహ్నమే మోనన్నట్లు సూది ముక్కు చివర పూరించిన నాసికా పుటాలు, నల్లటి చిన్న మీసం క్రింద తీర్చిదిద్దినట్లున్న పెదవులు, గుండ్రటి చుబుకం, సమమయిన మెడ. ఆత్మ విశ్వాసానికి చిహ్నంగా ఎదురు తన్నిన ఛాతీ.. ......

"ఓ రియల్లి సారీ అండీ-మీకు శ్రమ కలిగించాను. మీరెమిటీ, నాకోసం కుర్చీ తీసుకు రావడమేమిటీ" అంటూ నొచ్చుకుంది అపూర్వ.

"ఇట్సాల్ రైట్...చెప్పండి. ఎప్పు డొచ్చారు? ఇక్కడ మీ రిలెటివ్స్ ఎవ రైనా....అని అంటూండగానే ఫోను బజ్జర్ మ్రోగింది. రిసీవర్ అందుకుని అందుకుని, "హల్లోసర్" అన్నాడు. ఒక క్షణం పోయాక, "ఓ కే సర్...ఇప్పుడే

వస్తున్నాను" అని గభాలున లేచినిలబడి, అలమార్లోంచి ఏవోఫైల్సు తీసుకుని, "మా ఎండి గారు పిలుస్తున్నారు- నేనొక్క అయిదు నిముషాల్లో వస్తాను, మీరు కూర్చోండి మిస్. ,అంటూ ఆగాడు పేరు గుర్తురాక

"...అపూర్వ" చిరునవ్వుతో అందించింది

"ఆ...అపూర్వా! నిజంగా మీ పేరు కూడా అపూర్వమే" అంటూ మెచ్చుకోలుగా నవ్వి, వరండాలోకి పరుగులాంటి నడకతో నడిచి, మెట్ల మీదుగా పైకి పరుగెత్తాడు.

ఒంటరిగా మిగిలి పోయింది అపూర్వ, "థేంక్స్ ఫర్ ద కాంప్లిమెంట్ అంటూ

అయిదు నిముషాలు గడిచాయి.

కిరీటి రాలేదు.

మరో అయిదు నిముషాలు...ఒక్కొక్క నిముషం ఒక్కొక్క యుగంలా...... అయ్యండి ఎవడో బొత్తిగా బుద్ధిలేని గాడిద ఇంతసేపా పని? ఇక్కడ అభిమానులు వెయిట్ చేస్తూంటారని తెలియదూ? లేకపోతే చక్కగా కిరీటిని కబుర్లలోకి దింపి కథలు చెప్పించుకుంటూ ఎంజాయ్ చేస్తున్నాడేమో తనొక్కడూ- సెల్ఫిష్ ఫెలో! ఫుడ్ట్! హి నోద ఇంపార్టెన్స్ఆఫ్ మిస్ అపూర్వ?!

మరో పది నిమిషాలు భారంగా గడిచాయి.

కిరీటి జాడ లేదు.

అప్పుడొకడూ అప్పుడొకడూ తన దృష్టిలో పడేలా ఫోజులుకొడ్తూ, ఇంగ్లీషు సాంగ్స్ కూని రాగాలు తీస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు కొందరు లేగి హుషారు నటిస్తున్నారు

ఒక షోకిల్లా రాయుడు స్టయిల్‌గా వచ్చి, తనని పలకరించాలన్న తపనతో తడబడే గొంతుని సవరించు కుంటూ. "కిరీటి ...లేడాండీ? అన్నాడు అసలే ఆలస్యమయిపోతున్నందుకు కుతకుతలాడుతూన్న అపూర్వ చికాకుని కంట్రోల్ చేసుకుంటూనే ఖాళీ కుర్చీని చూపిస్తూ, అతగాడి వైపు వింత చూపు చూస్తూ, "లేనట్లేగా?!" అని సమాధానంతో కూడిన ఎదురు ప్రశ్న వేసింది. అతను దెబ్బతిని,కవర్ చేసుకోవడానికి, "థేంక్సండీ" అని వెట్టినవ్వొకటి వదలి చల్లగా జారుకున్నాడు అక్కడనుంచి.

ఆ ఫిల్ము లో గొప్ప రొమాన్సు గుప్పించాడు గురూ-అందులో కొంత సెక్సు జోడించి. అఫ్‌కోర్సు-అది నీలాంటి పెళ్ళయిపోయిన ముసలాళ్ళకోసం కాదనుకో. మాలాంటి పైలాపచ్చీసు యువతరం కోసం మాలాగ మాంచివయసులో వున్న కుర్రాడు జాంపండు లాంటి పిల్లతో జంటగా ఆ సినిమాచూస్తే-ఓహ్ గొప్పథ్రిల్ లే ...."అంటూ, ఓరగా తన వైపు రియాక్షన్ కోసం చూస్తు, మరొక వ్యక్తితోచెప్తూ వస్తున్న బొమ్మల బనీను వాడిని ఒక్కసారి చూసి తలతిప్పుకుంది అపూర్వ-

ఆ మరో వ్యక్తి మర్యాదగా,తనవైపేనా చూడకుండా రేక్సులోంచి ఏవో తనకు కావలసిన ఫైల్సు తీసుకుంటున్నాడు బనీను వాడు తనని మింగేసేలా చూస్తూ, అతన్తో అంటున్నాడు, "ఈ కిరీటి ఏడి గురూ! వీడో అయోమయం

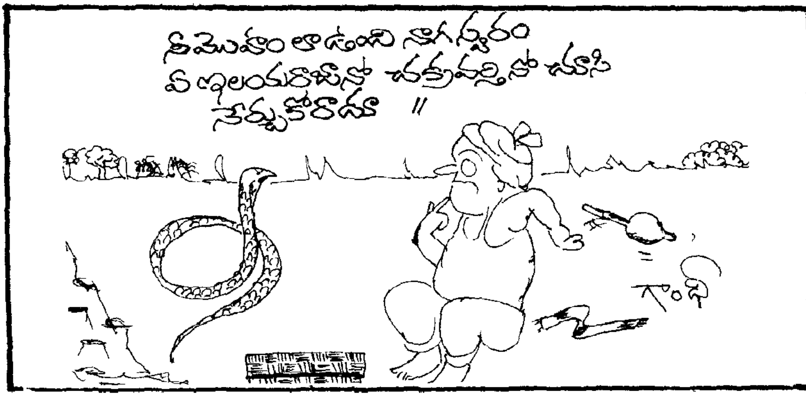

మనిషి. ఎప్పుడూ ఏదో ఊహా లోకాల్లో ఎగురుతుంటాడు. అందుకే యం డి గారి చేత తిట్లు తింటూంటాడు రోజూ. అయినా పాతికేళ్ళు దాటిన వాడు కృష్ణారామా అంటూ పురాణ కధలు వ్రాసుకోవాలి గాని, ఇంకా లవ్‌స్టోరీసూ, విహార యాత్రలూ ఏవిటండి- అవన్నీ కావలసిందిమాకూ : ”

-అపూర్వకి వంటినిండా తేళ్ళు జెర్రులూ పాకినట్లుంది ఇడియట్-ఎంత చులకనగా మాట్లాడుతున్నాడు వీడు వయసులో వున్నావాడూ, కిరీటి ముసలాడూ అయిపోయాడా? ఇలాంటి వెధవల్నుద్దేశించే మహాకవి అన్నాడు, “కొంతమంది కుర్ర వాళ్ళు పుట్టుకతో వృద్ధులూ...” అని

వేరే అతను తన ఫీలింగ్స్ గమనించినట్లున్నాడూ, బనీను గాడితో అంటున్నాడు, “ఇదుగో చూడు మైడియర్ ఇడియట్-నీజెలసీ అంతా అతను లేనప్పుడు ఇలా వెళ్ళగక్కుకునే కంటే, దమ్ముంటే అతన్తోటే అను-నీసరదా తీరుతుంది పైగా పాతిక ముప్పై ఏళ్ళు దాటే సరికే నీలాంటి వాళ్ళలాగా కిరీటి లాంటి వాళ్ళకి వృద్ధాప్యం కమ్మేసి జీవితం మబ్బు పట్టెయ్యదు నిజమైన వృద్ధాప్యం ప్రాప్తించేవరకూ శారీరకంగానూ, అంతకు మించి మానసికంగానూ కూడా పనుల్లోనూ, ఆలోచనల్లోనూ కూడా వాళ్ళు నిత్యయవ్వనులుగానే వుంటారు. అందుకే వాళ్ళకి అంతమంది స్నేహితులా, అంతమంది అభిమానులు కూడా వుంటారు. మైండిట్” అంటూనే చర చరా వెళ్ళిపోయాడు

-బనీను గాడి మొహం వాచిపోయింది.

‘థేంక్యూ సర్-థేంక్యూ’అని లోలోనే ఆ రెండవ వ్యక్తికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేసింది అపూర్వ. హ్యాండ్ బ్యాగ్ లోంచి కిరీటి నవల “సంఘర్షణ” తీసి చదవసాగింది.

మరో అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.

“ఓహ్... సారీ. మరచి పోయాను. యండి గారేదో ముఖ్యమైన విషయం డిస్కస్ చేస్తూంటే వుండి పోయాను. మీకు పాపం బోరు కొట్టేసి వుంటుంది” అంటూ, నుదుట పట్టిన చెమటని రుమా

లతో తుడుచు కుంటూ, ఆదరా బాదరా వచ్చి, అలమారు తీసి, చేతిలో ఫైల్సు అందులో వుంచి, మరో ఫైల్సు బయటకు తీసాడు కిరీటి

"ఛ ఛ బోరేంలేదండి.." అంటూ నవ్వింది అపూర్వ.

ఫైలువిప్పి అందులో మేటర్ గబగబా చదువుకుని, చటుక్కున గుర్తొచ్చిన వాడి లాగ, తలప్రక్కకు తిప్పి, "రాములూ" అని పిలిచాడు కిరీటి. జవాబు లేక పోయేసరికి "రా ము లూ" అంటూ మరింత గట్టిగా పిలిచాడు.

కూర్చున్న స్టూలు మీదనుంచి కదల కుండానే కేర్‌లెస్ గా తలతిప్పి, "ఆఁ"అన్నాడు ఆ రాములనబడేప్యూను,

"ఒక్క నిముషం ఇటొస్తావా?"

"ఏం కావాలి చెప్పు గురూ"

-అదిరి పడింది అపూర్వ 'ఎంత రెక్‌లెస్‌గా, ఎంత అమర్యాదగా,......'

-ఆమె ఫీలింగ్సు గమనించిన కిరీటి నవ్వొకటి అరువు తెచ్చుకుని, "రోజు రోజుకీ నీకు బధ్ధకం ఎక్కువయి పోతోంది రాములూ. ఇంతకు మునుపు తూనీగలా చలాకీగా తిరుగుతూ క్షణాల్లో..." అంటుండాగానే, "అబ్బా-మొద లెట్టావు సుత్తి-విషయం చెప్పవయ్యా మగడా" అన్నాడు రాములు తలపట్టుకుని.

-విస్తుబోయింది అపూర్వ 'ఏ రచ యిత వ్రాసే ప్రతిపదం కోసం లక్షలాది పాఠకులు ఎదురు చూస్తారో... ఏ రచ యిత మాటలు వేలాది అభిమానుల గుండెల్లో గులాబులు పూయిస్తాయో... ఆ రచయిత మాటలు ఒక ప్యూనుకి సుత్తి దెబ్బల్లాగ వినిపిస్తున్నాయా?....'

"రెండు కాఫీలు తెచ్చిపెట్తావేమో ననీ..." నెగటివ్ రిప్లైని వూహిస్తూ బతిమలాడుతూన్న ధోరణిలో సణిగాడు కిరీటి.

"కాఫీయా-తెస్తాను. కాని, మేనేజరు గారు పిలుస్తే నా తరపున మీరెళ్తారా?"

-బిక్క చచ్చిపోయాడు కిరీటి.

తలలో నరాలు బిగపట్టి నట్లయి తల దించుకుంది అపూర్వ

బెల్ మ్రోగింది ప్యూన్ లోపలకు వెళ్లాడు-మేనేజరు రూంలోకి.

"నాకు కాఫీ అలవాటులేదు-మీరేం హడావుడి చెయ్యకండి మీతో నాలుగు మాటలు మాట్లాడితేనే నాకు పరమా నందంగా వుంది కడుపునిండి పోతుంది "ఇది స్వాతంత్ర్యమే" సీరియల్ అమో ఘంగా వ్రాస్తున్నారు క్రొత్త నవలేదేనా స్టార్టు... ఆమె మాటలు పూర్తికాకుండా నే ప్యూనొచ్చి, "మేనేజరు గారు పిలుస్తు న్నారు గురూ నిన్ను" అనేసి పోయి, తన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

"వన్ మినిట్" అని లేచి, గబగబా మేనేజరు రూంలోకి వెళ్ళాడు కిరీటి.

అప్పుడు చూసింది అపూర్వ మేనే జరు అద్దాల గదివైపు రివాల్వింగ్ ఛైర్ లో కాలుమీద కాలేసుకుని, వెనక్కి విరు చుకుని చేతిలో పెన్ను వ్రేళ్ళమధ్య గిర గిర తిప్పుతూ, కిరీటివైపు కేర్‌లెస్‌గా, అద్దాల్లోంచి తనవైపు ఓరగా చూస్తూ ఏదో అడుగు తున్నాడు మేనేజరు కిరీటి నిలబడి వుండే వినయంగా జవాబిస్తూ న్నాడు ఆ జవాబుకి సంతృప్తి చెంద నట్టు మేనేజరు తల అడ్డంగా తిప్పుతూ విసుక్కుంటున్నాడు. తను చూస్తూన్న

కొద్దీ ఆ మేనేజరు మరింత పోజుకొట్టి కిరీటి మీద మరింత విసుక్కునేలా వున్నాడని గమనించిన అపూర్వ తల తిప్పుకుంది. కిరీటి పరిస్థితి ఆమెకి చాలా బాధని కలిగిస్తోంది. రోజూ పాపం పగలంతా ఆఫీసులో ఇన్నిరకాలు వత్తిడులకు తట్టుకుని, మిగిలిన కొద్దిసమయంలో లక్షలాది మందికి సంతోషాన్ని కలిగిస్తున్నాడా....

తలుపు తెరచుకుని, ఒకె పేపర్ తో హడావుడిగా వచ్చి, దగ్గర్లో వున్న ఒక అమ్మాయి దగ్గరకు వెళుతూ, "సుజాత గారూ-ఈ లెటర్ అర్జంటుగా టైపు చేసి స్తారా. మేనేజరుగారు చాల అర్జంటని తొందర పెడ్తున్నారు" అన్నాడు రిక్విస్టింగ్‌గా.

తెరచిన ప్రక్కడ్రాయర్లో కిరీటి నవలే పెట్టుకుని చదువుతూన్న సుజాత గబుక్కున డ్రాయరు మూసేసి, ముందున్న పైలు దగ్గరగా లాక్కుని "అమ్మో-నాకు బోల్డంత పెండింగు వర్కుంది బాబూ" అంది.

"మరెలాగండీ-చాల అర్జంటు"

"బాగుంది-నేనేం చెయ్యను?"

కిరీటి ఆలస్యం చెయ్యక వెళ్ళి, టైపు మిషన్ ముందు కూర్చుని, పేపర్స్ ఫీడ్ చేసాడు. తదేక దృష్టితో టైప్ చెయ్యసాగాడు.

గబగబా వెళ్ళి కిరీటిని ఆపు చేసి, తనుటైపు చేసి పెడ్దామా అనిపించింది అపూర్వకి. సరదా కోసం నేర్చుకున్న విద్య అభిమాన రచయితకు సహాయ పడటంతో ధన్యమవుతుంది. కాని, తనకా అవకాశం లేదు. తాను ఈ ఆఫీసులో పని చెయ్యడం లేదు. సుజాత వైపు అసహ్యంగా చూసింది-స్నేహితులతో, చుట్టాలతో లక్షలాది మందికి అభిమాన రచయిత నీతోటే పని చేస్తున్నాడని గొప్పగా చెప్పుకుంటూనే-ఈ మాత్రం పని చేసిపెట్టలేవా స్టుపిడ్' అన్నట్లుగా వుంది ఆ చూపు.

అటు పైన ఆ చూపు కిరీటి వైపు మళ్ళింది. చెరగని చూపుల్తో చకచక టైపు చేస్తున్నాడు కిరీటి. నుదుట పట్టిన చెమట ముత్యాల్లా మెరుస్తోంది. నెమ్మదిగా వెళ్ళి, వెనగ్గా అతని పనికి ఆటంకం కలగకుండా పయిటు చెంగుతో మెత్తగా సుతారంగా ఆచెమట బిందువుల్ని అద్దాలనిపిస్తోంది. తమ అఫీసులో తమతో సమానంగా కూర్చుని పని చేస్తున్నందుకు సంతోషంతో గంతులేసి, నేనంటే నేనంటూ అతని పనిని పంచుకుని, అతని అభిమానానికి పాత్రులయి, అతని భావుకతలో తనమునకలయి తన్మయులవడానికి బదులు ఈ అభాగ్యులు,, అతన్ని కేవలం తమలో ఒకడి గానేభావిస్తూ, ఏ కొంచెం సహాయాన్నీ అందించక, మానసిక శారీరక శ్రమంకు గురి చేస్తూ,......

మేనేజరు అద్దాల తలుపులు విసురుగా తెరుచుకున్నాయి.

"మిస్టర్ కిరీటి!!" గుమ్మం దగ్గర్నుంచే అరిచాడు.

"సర్" అన్నాడు కిరీటి లేచనిలబడుతూ.

"ఏవిటి నువ్వు చేస్తున్నది. డోన్ట్ యు నో దట్ యు ఆర్ ఏనాఫీసర్? టైపింగ్ నీ డ్యూటీ యా?"

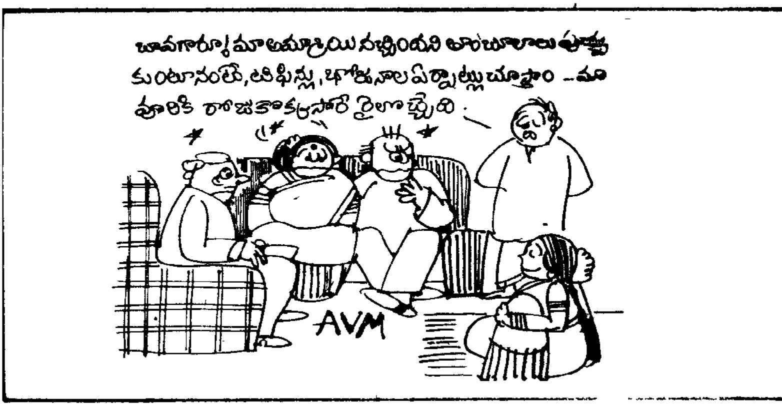

"కాదు సార్. కాని, సుజాత గారు పెండింగు వర్కు......"

"నాన్సెన్స్. దట్ షోస్ యువర్ ఇనెఫిషెన్సీ."

"వాట్ సర్. వాట్ డుయు మీన్? చిన్నబుచ్చుకున్న కిరీటి కొద్దిగా విసురుగానే అడిగాడు.

"ఐ మీన్ యు ఆర్ అన్‌ఫిట్ టు బి ఏన్ ఆఫీసర్" నొక్కి పలికాడు.

"సర్. ప్లీజ్ మైండ్ యువర్ టంగ్. మీరు అర్జంటు అన్నారని నేనే స్వయంగా......"

"డోంట్ టెల్ కాక్ అండ్ బుల్ స్టోరీస్. టైపిస్టుల చేత, క్లర్కుల చేత పని చేయించ లేక నువ్వే చేసుకునే వాడివి నువ్వేం ఆఫీసరువయ్యా? పైగా కాకమ్మ కథలు చెబ్తున్నావు. నీ కథలు వినిఅయి సయిపోయి నిన్నో పెద్ద గొప్ప వ్యక్తిగా భావించే వాళ్ళు. ఆరాధించేవాళ్ళు, అభిమానుల మంటూ వచ్చి కబుర్లు చెప్పే వాళ్ళు,..."

"మేనేజర్!!! యు ఆర్ ఎక్సీడింగ్ యువర్ లిమిట్స్!!!" ఉరిమాడు కిరీటి.

తృళ్ళి పడ్డాడు మేనేజరు. ఒక నిముషానికి తేరుకుని, "కమ్ టు మై రూమ్" అని విసురుగా రూములోకి వెళ్ళిపోయాడు.

అంత విసురుగానూ కిరీటి కూడా అతని వెనకే వెళ్ళాడు.

శిలా ప్రతిమలా కూర్చుండి పోయిన అపూర్వ ముఖం జేవురించి పోయింది. కిరీటికి జరిగిన అవమానం తనకీ, తన కుటుంబ సభ్యులకీ జరిగినట్లుగా వుంది. కన్నీటి ప్రవాహం చెలియలి కట్ట దాటక ముందే బయట పడాలి. తను ఇంక అక్కడవుంటే మేనేజరు గాడు అసూయతో కిరీటి ముందు తను తక్కువ కాదనదని మరెంత విరుచుకు పడతాడు కిరీటి కూడా మరింత ఆవేశ పడతాడు.

లేచి, గబగబా తలవంచుకుని అడుగు లేస్తూ, మెట్లమ్మట క్రిందకు దిగసాగింది. అందరూ మరింత వింతగా చూస్తూన్నారని, కొందరు అక్కసుగా ముసిముసి నవ్వులు చిందిస్తున్నారని తెలుసు...

...ఇంత ఘోర అన్యాయమా?! ఎంతో మంది అనునిత్యం ఆరాధించే రచయిత.. అతన్తో మాట్లాడ్డమే ఓ పెద్ద ఎఛీవ్

మెంట్‌గా యువ తరం భావించే గొప్ప వ్యక్తి.. నిలకడలేని యువ హృదయాలపై వన్నెటి జల్లుని కురిపించి కుదుట పరిచే మానసిక వైద్యుడు ..ఇలా ఇంత దారుణంగా...మనత గుర్తింప బడలేని చోట . అసూయాపరులమధ్య... 'అరసికేషు కవిత్వ నివేదన శిరసి మా లిఖ మాలిఖ మాలిఖా' అని ఏడ్చిన కవిలా .

...ఇంటికి వెళుతూనే తండ్రితో గట్టిగా మాట్లాడాలి రాచమర్యాదలతో, చిటికలో పనులు చేసిపెట్టె సేవకులతో, అతను తమ వద్ద పనిచేయడమే ఓ గొప్ప ఎసెట్ గా భావించే మేనేజిమెంటున్న ఆఫీసులో యువరాజులా వెలిగిపోతూంటాడనుకున్న తన అభిమాన రచయిత పడుతున్న పాట్లు తండ్రికి చెప్పాలి హాయిగా తమవూరొచ్చేసి, పచ్చని చేలమీద స్వేచ్ఛగా ఎగిరే రామచిలుకలా తమ మేడ మీద గదిలో చుట్టూప్రకృతి శోభని ఆస్వాదిస్తూ, ఉషిలాని హృదయాలకు మరింత ఆనందాన్ని కలిగిస్తూ,తమఇంటిని పునీతం చేయమని కిరీటిని కోరమని తండ్రిని అడగాలి 'ఆయన అంగీకరిస్తాడు తనమాట కాదనడు ..

... ...

రూంకి వస్తూనే బట్టలయినా మార్చుకోకుండా మంచంమీద వాలిపోయి, దిండులో ముఖం దాచుకుని భోరుమని ఏడ్చేసింది అపూర్వ పది నిముషాలు బాధ తీరేంత వరకూ ఏడ్చే సరికి గుండెలు తేలికయ్యాయి__

'ఒరే మేనేజరూ_నీ అదృష్టంకొద్దీ కిరీటికి పై పోస్టులో వున్నంతలో అతని కంటే గొప్పవాణ్ణనుకోకు. మీ ఆఫీసు గుమ్మం దాటితే సితార తప్ప మరో వ్యక్తి యెవరూ గుర్తించని నువ్వు కిరీటిని అంతమాటలంటావా? యూ బ్లడీ స్టుపిడ్ ఇంత కింత అనుభవిస్తావు నువ్వే కాదు ఆ సుజాత పీనుగ, రాముడుగాడు, బోడి వెధవ అందరూ కుళ్ళి చచ్చే రోజొస్తుంది' అని కసితీరా తిట్టుకుని, అప్రయత్నంగానే నిద్రలోకి జారి పోయింది. రెండుగంటలకు నిద్ర లేచి భోజనం నాలుగు మెతుకులు కతికి, 'సంఘర్షణ' పూర్తిగా చదివేసే సరికి నాలుగున్నర అయింది. స్నానంచేసి, బట్టలు మార్చుకుని, కొంచెంసేపు వరండాలో కాలక్షేపం చేసి, రూంకి తాళంపెట్టి, ఆటోని పిలిచి బయల్దేరింది కిరీటి ఇంటికి__

తను ఇన్నాళ్ళూ ఉత్తరాలు వ్రాసింది ఇంటి అడ్రస్సుకే, ఇల్లు త్వరగానే దొరకింది ఆటో వాడికి డబ్బులిచ్చి, ఇంటి ముందు నిల్చున్న లాతగారితో కిరీటి కావాలని అడిగింది. ఆయన మెట్లమ్మట పైకి వెళ్ళమన్నాడు చకచకా పైకి ఎక్కింది అపూర్వ. అక్కడ రెండు గుమ్మాలు కనబడుతున్నాయి ఒక గుమ్మానికి తాళం పెట్టుంది మరో గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు కొట్టింది అపూర్వ.

ఒక నడివయస్సావిడ బయటకు వచ్చింది.

"కిరీటిగారు...." అని అపూర్వ అడగబోతూండగానే_"మీపేరుఅపూర్వగారా?" ఎదురు ప్రశ్న వేసిందావిడ.

ఆశ్చర్యంతో, అవునన్నట్లుగా తలూపింది అపూర్వ.

టేబుల్ మీద నుంచి ఓ కవరు తీసి అందిస్తూ,"మీరొస్తే ఈ కవరు "మీకు

కిరీటి గారు ఇమ్మన్నారమ్మా" అందావిడ.

ఆత్రుతగా కవరందుకుని, చింపింది అపూర్వ.

అదిదేనో చెప్పదోయి, ఆగడం గమ నించి "ఏమిటండీ "అంది.

"భార్యా భర్తలేదో గొడవ పడ్డట్టు న్నారమ్మా"

అదిరి పడంది అపూర్వ. కిరీటికి పెళ్ళయ్యిందా?...అయ్యిండొచ్చు...
తనెప్పుడూ అతని స్వవిషయాల గురించి వ్రాయమనలేదు.

ఆత్రుతగా ఉత్తరం విప్పి చదవ సాగింది—

అపూర్వ గారికి,

నమస్తే.

మీ రాస్తారని నాకుతెలుసు. అందుకే ఈ ఉత్తరం

మీరు నన్ను మనస్ఫూర్తిగాక్షమించాలి. ఎంతో దూరం నుంచి వ్యయప్రయాసలకోర్చి అభిమానంతో నన్ను కలవడానికని వచ్చిన మీతో ఒక్క నిముషం సేపు కూడా మాట్లాడ లేక పోయాను

చూసారుగా నాజీవితం రచనలని బట్టి వూహించుకునే రచయితగా నాజీవితానికి, అసలు జీవితానికి కొండంత తేడా వుంది కదూ.

నేను ఈ రోజు నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చాను. శారీరక శ్రమని భరించగలను గాని, అవమానాన్ని భరించ లేను అందుకే రాజీనామా ఇచ్చాను పరంవ

యాజమాన్యం, తదితర వివరాలు

ఫారం 4 (8వ నిబంధన ప్రకారం)

ప్రచురణ స్థలం		హైదరాబాదు
ఎంత కాలాని కొకసారి		నెలకొకసారి
ముద్రాపకుని పేరు	:	పి రామకృష్ణ
జాతి		భారతీయుడు
విలాసం		1-8-4/1/1 చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు-500 020
ప్రకాశకురాలి పేరు		శ్రీమతి వి లీలావతి.
జాతి		భారతీయురాలు
విలాసం		1-8-519/11, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు-500 020
సంపాదకురాలి పేరు		శ్రీమతి వి లీలావతి
జాతి		భారతీయురాలు
విలాసం		1-8-519/11, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు-500 020
పత్రిక యజమానురాలు		శ్రీమతి వి లీలావతి

పై విషయాలు నాకు తెలిసినంతవరకు వాస్తవమేనని తెలియజేస్తున్నాను

1-3-86 హైదరాబాదు (సం) వి లీలావతి

స్థానం-అక్కున జేర్చుకుని ఊరడించి ధైర్యం చెప్పవలసిన అర్ధాంగే అలిగి ఇద్దరు పిల్లల్ని తీసుకుని పుట్టింటికి వెళ్ళి పోయింది.

ఇంతకు మించి ఈరోజు జరిగిన విశేషాల గురించి చెప్పి మీకు బోరు కొట్టించడం నా కిష్టంలేదు.

కాని, ఒక ముఖ్యవిషయం-నా కంటే పెద్ద రచయితలు, ఇతర కళాకారులు ఓ ప్రక్క అనేక మంది అభిమానుల చేత ఆరాధించ బడుతూ, మరో ప్రక్క పై ఆఫీసర్ల అహంకారానికి, తోటి వుద్యోగస్తుల అసూయకు లోనయి అనేక బాధలు పడుతున్నారు. అందుకనే రచయితలు ఇంటా బయట ఎదుర్కొంటున్న మానసిక సంఘర్షణ నుంచి బయట పడడానికి తమ రచనల్లో కొన్ని స్వప్న జగత్తుల్ని సృష్టించుకుని, అందులో విహరిస్తూ పాఠకుల్ని కూడా తమతో తీసుకుపోతూ సంతృప్తిని పొందుతుంటారు. కొంత మందికైనా మోసం చేయగల నిరపాయకరమైన సంతృప్తే వాళ్ళ ఆస్తి.

అభిమానులెప్పుడూ అంతంత దూరంగా వుండే తమ ఆరాధ్య రచయితల్ని గౌరవించాలి. వాళ్ళ జీవితాల్లోకి తొంగి చూడదల్చితే...అంరాహుళక్కి!!

మీరు ఈరోజే మీవూరు వెళ్ళిపోండి. నా రచనల్ని బాగున్నంత వరకు అభిమానించండి. నన్ను అభిమానించడం అంత అవసరం అనుకోను.

నాకు మళ్ళీ ఏదైనా ఉద్యోగం దొరుకుతూనే నాభార్య,పిల్లలతో సహా నా వెంటకే వస్తుంది, మా యం.డి. గారికి కూడా నామీద వాత్సల్యం వుంది.పిలిచి, చీవాట్లు పెట్టి రాజీనామా విత్‌డ్రా చేసుకోమని కూడా అడగవచ్చు. అన్నింటి నీమించిన నా బాధ మిమ్మల్ని సంతృప్తి పరచలేక పోయాననేది. అందుకే ముఖం చూపించలేక పోతున్నాను.

మీకుగాని, మరే ఏ ఇతర అభిమానికిగాని తమకి తమ అభిమాన రచయిత మీదున్న గొప్ప అభిప్రాయం చెదరిపోకుండా వుండాలంటే-ఈ చిన్న వార్నింగ్ మా రచయితలం ఇవ్వక తప్పదు "ఓ అభిమానీ! దూరం......దూరం!!"

క్షమాపణలతో,

కిరీటి.

-సన్నటి కన్నీటి పొర అపూర్వ కళ్ళల్లో ఏర్పడింది.

కిరీటి మీద అభిమానం పదింతలయ్యింది.

"వస్తానండి" అని ప్రక్కింటావిడతో అని, ఉత్తరం పదిలంగా మడిచి బ్యాగ్‌లో పెట్టుకుంటూ మెట్ల వైపు తిరిగింది.

"ఏమయినా చెప్పమంటారా కిరీటి గారికి?" అనడిగింది ఆవిడ.

"ఆఁ...అఁ...ఆయన కంతా మంచే జరుగు తుందని, పైలోకంనుంచి దేవుడూ, ఈలోంకలో నాలాంటి అనేక మంది అభిమానులు అతనికి అండగా వున్నారని, అతని కలం చిందించే అందమైన రచనల కోసం ఎదురు చూస్తూనే వుంటారని చెప్పండి అంటూ చెంగుచెంగున మెట్లు దిగి పోయింది అపూర్వ.

ప్రక్కింటావిడ అయోమయంగా చూస్తూ నిలబడి పోయింది.